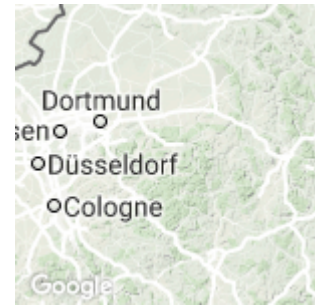

Reisverslag Dag 3 van de Homertweg wandeling in Sauerland

17 mei 2017 | Door: Gérard Urselmann/Co Hartman
Wenholthausen, Duitsland

Dag 3 van de Homertweg wandeling in Sauerland

Woensdag, wandeldag 2

Opstaan, douchen, ontbijten, lunch klaarmaken en om halfnegen ‘einsteigen’. Dat wordt na 3 jaar gewoon routine en het blijkt ook deze dag de mannen hebben er weer zin in. Er wacht ons allen een mooie dag. Soms zelfs wat teveel van het mooie blijkt later op de dag. De zon krijgt er niet genoeg van. De mannen wel, maar opgeven is (g)een optie. Dat mag beide. Het is geen wedstrijd. We hoeven ons niet meer te bewijzen. Voor een enkeling geldt tussendoor: ‘Busje komt zo’.

Start wandeling dag 2 parkeerterrein Wenholthausen

Vandaag is de start vanaf het parkeerterrein in Wenholthausen. Via een paar straten loop je het bos in en daar zijn mooie brede paden. Er is veel natuur te zien met mooie uitzichten onder andere op de plaats Eslohe, onze eerste stop vandaag. De koffieplek is in Het Jagdhaus en Gérard, Mieke en Co zijn daar al om alles in orde te maken. Co heeft dat met degene die hier verantwoordelijk is voor de toeristeninformatie afgesproken in maart van dit jaar. Ze herkende ons direct en wees ons de weg waar alles stond en wat wij mochten gebruiken. Alsnog wil ik haar hartelijk bedanken. Na een goed uur komen de mannen er aan. De koffie en de koek gaat er goed in. Dat is op de foto's te zien. Vanwege de warmte hebben wij de ramen tegenover elkaar opengezet, zodat de wind vrij spel heeft en dat is goed te merken. Na een half uur stapt de meute weer op. Ondertussen laadt Gérard de spullen weer in de busjes en gaan Mieke en Co aan de afwas. Als alles is opgeruimd rijden wij vast door naar de plek voor

de middaglunch. De groep loopt nu in de richting Cobbenrode, waar vlak voor de plaats een mooie plek dichtbij een groot hotel is.

Daar staan geen bankjes, maar het is prima weer, dus plat op je gat op de grond gaat heel erg goed. De paden hiernaar toe zijn prima en er komt wat klimwerk bij, maar dat is commando's wel toevertrouwd. Vlak voor de mannen er zijn komt er een hele schoolklas kleine kinderen het bos uitlopen begeleid door hun juffrouwen. Een leuk gezicht en je hoort het gekwebbel al van ver. De reeën die bij het hotel staan houden het nu voor gezien. Even later zien wij de eerste groene baretten aankomen. Het is de mannen aan te zien dat het warm is en ze genieten dan ook van de rust in de schaduw van de bomen, maar ja er moet wel worden gelopen en na ruim een half uur geeft Jan het signaal om weer in de benen te komen.

Ze lopen nu door het plaatsje zelf en gaan aan de andere kant het bos weer in. Wij gaan niet met de auto's het bos in, omdat de paden hier er niet goed op zijn ingericht om met personenbusjes door te rijden. Dat houdt in dat wij ze pas weer zullen zien bij de rand van het plaatsje Bracht. Daar staan wij met auto's bij een kapelletje, dat het bekijken de moeite waard is. Gérard vindt dat ook en heeft er een mooie foto van gemaakt die je onder dit verhaal kunt bewonderen.

Als de groep er is wordt er anoniem besloten om met zijn allen een foto te maken voor kapelletje. Je weet maar nooit waar het goed voor is. Het is nu nog een klein stukje tot het eindpunt en Mieke mag meedoen, die vindt dat leuk om te doen.

Wij rijden met busjes over het looppad. Ik weet dat dit kan, want ik heb het ook met mijn eigen auto gedaan en dat ging prima. Gérard en ik redden het ook, al moet je met een busje wat meer oppassen dan met een gewone auto, maar het gaat uitstekend. De mars eindigt in een Christine Koch lokaliteit waar we hartelijk ontvangen worden voor een, door de penningmeester te betalen, koud biertje. Maar het smaakt er niet minder om en de gastvrouwen zijn gemütlich. En dan op naar de stal. En wordt de avond gevuld met het bekende ritueel. Maar deze keer kan er ook nog gratis worden gegokt in het huiscasino. Niemand wordt die avond rijker of armer.